

Úszómedencék vízszigetelése és burkolása

2010. 06. 19.

A medence – akár kültéri, akár beltéri medencéről van szó – kivitelezés szempontjából az egyik legtöbb figyelmet és szakértelmet követelő szerkezet. Miért fontos a megfelelően sima felületbeton? Hogyan lehet tartós medenceszigetelést készíteni? Milyen kőbe vésett szabályokat kell betartani a burkoláskor? Hogyan kell lezárni a dilatációs hézagokat?

Betonháj

A medencék víz elleni szigetelésénél az első fontos teendő: sima felületű betonháj kialakítása. Megfelelően sima felület érhető el az AKRON-F, vagy GAP-R finomszemcsés simítóhabarcsok alkalmazásával, mely felületet feltétlenül javasolt mélyalapozóval (TC-MAS) átkenni, ezzel megoldva a beton portalanítását, illetve egyenletes nedvszívását. A mélyalapozó száradását követően kezdhető a medence szigetelése, amihez csak olyan szigetelőhabarcs alkalmazható (RASOLASTIK A+B kétkomponensű szigetelőhabarcs), amely nemcsak pozitív, hanem negatív víznyomást is elvisel. (Pozitív víznyomás alatt a medence vizének a burkolt felületre nehezedő nyomása, negatív alatt pedig a talajvíz ellenkező irányú nyomása értendő.)

Szigetelés

A szigetelést a sarkokkal kell kezdeni, amihez sarokszalagot kell használni úgy, hogy a sarkok egymásra merőleges felületeit fogazott glettvas szélességének megfelelő sávban bevonjuk a vízszigetelő habarccsal, majd ebbe ágyazzuk a szalagot (ügyelve arra, hogy a szalag képzeletbeli felezővonal a sarok belső élébe essen). A szalag szigetelőhabarcsba nyomása után megkezdhető a teljes felület bevonása szigetelőhabarccsal. (Az egyenletes rétegvastagság elérése érdekében 4 mm-es fogazatú glettvas használata javasolt. A szigetelőhabarcsot a fogazott oldallal célszerű felkenni, majd a sima oldallal átsimítani.)

Burkolás

A burkolás megkezdése előtt a szigetelőhabarcsnak egy napos száradási időt kell hagyni. A burkolat ragasztásához vízálló, flexibilis, kiváló tapadóerejű, hosszú nyitott idejű ragasztót ajánlott használni, melyből hosszú idő után sem oldódnak ki a fontos alkotóelemek. E kritériumoknak megfelel az – akár üvegmozaik ragasztásához is alkalmazható – TECHNOMOS ragasztóhabarcs.

Nagy felületek burkolásakor be kell tartani a dilatáció két alapszabályát:

1. 12 négyzetméternél nagyobb egybefüggő felületnél mindig úgynevezett „felező dilatációt” kell alkalmazni (azaz például 30 négyzetméter esetén 3x10 négyzetméteres területet alakítunk ki, egymástól legalább 8 mm széles dilatációs fugával elválasztva);
2. a hosszú oldal soha nem lehet hosszabb, mint a rövid oldal kétszerese.

Fugázás

A ragasztóhabarcs 24 órás száradását követően kezdhető a fugázás, amire flexibilis, vízálló, csökkentett vízfelvételű (CG2 jelzéssel ellátott), finom, szemcsementes felületű fugaanyag használandó. A nagy felületek fugázásakor ügyelni kell arra, hogy a dilatációs fugák tiszták maradjanak (ezek a következő fázisban szilikonos fugával töltendők ki). A javasolt fugaszélesség általában 3 mm, de például üvegmozaik fugázásakor elegendő lehet az 1–1,5 mm is. A fugázást követő laptisztításakor a vékony cementfátyol réteg az utolsó lemosáskor alkalmazható enyhén savas DET-ACIDO tisztítószer segítségével könnyen eltávolítható.

Utolsó munkafázisként a dilatációs fugák és a sarokfugák szilikonos fugaanyaggal (ACESIL-310) történő kitöltése marad. A művelet megkezdése előtt a fuga két oldalánál a csempék felületét néhány centiméter széles, könnyen eltávolítható ragasztószalaggal kell leragasztani, majd kinyomó pisztollyal egyenes sebességgel és nyomással a fugahézagba nyomni az anyagot. A fuga felületét vizes-szappanos újjal kell elsimítani, majd azonnal el kell távolítani a ragasztószalagot.

